

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cynegio. 336.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Eutonio Diacono. τλε.

Τὸν βουληθέντα εὐργετῶσαι, μήδυ-
νθέντα δὲ Σοῦδαν, μή εἰ τῆς ἐκ-
σάσεως μέμφε, ἀλλ' εἰ τῆς ὁρθό-
σεως πίμα, ὅπερ τῇ φύσῃ πεινάται,
ἀεράντη Διατράξαντ, εἰ καὶ τὴν δυ-
νάμενόν ενάργησε, μή ἵχυσαι εργάσαντ.

Κυπρίῳ. τλε.

Οὐδὲ Παῦλος ὁ ἡλίος ἡρανίων ἀκρι-
βέστας γνώμην παιδεύει σε καταρ-
γεῖσθαι τὸν γαστέρα, ω̄ τὰς τάντης
δυσορεξίας ἀποφανόμενος, ἀλλ' ὅλος
εἰ περὶ τερψίαν λίχνος μόνη λαμ-
πωράς τῶν καταποστον κολακεύων, ω̄
θεὸν πηγάδιμος τῶν κοιλίαν. εἰ τοινυ-
τῇ παράσῃ ζωὴν πάντα νομίζεις οὐγ-
κατελύεσθαι, καλῶς ἀγνοίζῃ τερ-
χορούμενος. Κράμασιν. εἰ δὲ πὶ καὶ με-
τὰ τάντην πιτεύεις ἔσθιμι, ἔτοιμα.
Ζε τὰ ἔργα σὸς τοὺς τῶν ἔξοδον.

Isidoro Diacono. τλε.

Τὸ ἄλλεις Αππίας φόρος, καὶ τειῶν
τοῖς ερενῶν τῷ λγκῷ ἐν ταῖς ἡλίοις
ποτέλαιοις τερψίεστο εἰρημένον, τάπει-
πινάς σημαντεῖς τοῦ τῆς Ράμνης, τὸ
μὲν εἰκόνα πινάτη Αππίας ἔχοντα, ὡς εἰ-
κός, καὶ φόρον οὐκεῖν καλύμμενον, ὡς
μέγετον τῷ αἱ ἡλίοις Σαστάλεων εἰκόνες
τοῦ φόροις τερψίας γερενούνται. τὰ δὲ,
ταῦδε διέλειτον πινάτη ἡ καππαλείων ζε-
τοντινοῖς ιστούται, τῇ Ρωμαϊκοφωνῇ, ὡς
τασσόντα ζόμηρα.

Agerlidi Novatianoi. τλε.

Φλίναφον σωμαῖας ἀπολογούμενος
χεττλιασμὸν σωθεῖς πολυωδῶν θ-
θίαις λέγων μή ἰχθεις ἀπόφασιν, ἥν-
τορ τοῖς ιερεῦσι παρέχεται, ἀφιένει τοῖς
αὐτρώσιοις τὰ πλάγματα. εἰ δὲ αἱ τὴν
ανίχνευσην πᾶσαι πάντως ἀλεύθεροις, καὶ
εἰς μάτιαν ἀπίζομεν, ὡς αὐτὸς ἐδο-
μάποις.

Eutonio Diacono. 335.

Eum qui de aliquo bene mereri studuit,
nec tamen ei opem ferre potuit, ex euentu-
ne reprehende: verum ex animi instituto
ac voluntate lauda, atque honore affice;
quoniam etiam naturæ vi ad ea, quæ oportebat,
efficienda incitatus est, etiam si viri-
bus elanguerit, nec quod conqabatur, perfu-
cere potuerit.

Cyprius. 336.

Ne Paulus quidem ipse, cælestium ac
diuinarum rerum exactissima cognitione
præditus, te docet, ventrem, præposterioris
que ipsius appetitus destrui atque aboleri
pronuncians: verum mensarum lautiis
totus addictus es; solum ventrem splendi-
dè mulcens ac deliniens. Deumque existi-
mans. Quocirca si omnia vna cum hac vi-
ta extingui putas, præclarè decertas, cibis
corpus comprimens. Sin autem aliquid
post hanc futurum credis, opera tua ad
exitum præpara.

Isidoro Diacono. 337.

Id quod à Luca dictum est in actis Apo-
stolorū, usque ad Appij forum & Tres ta-
bernas, formam quandam & effigiem si-
gnificat ante Romanum prostantem, simula-
chrum quoddam Appij habentem: quem
admodum ad hunc usque diem Imperatorum
imagines huius aut illius fora nun-
cupantur. Per Tabernas autem, latina lin-
gua hospitia quædam aut cauponarum v-
fus designantur.

Agelidi Novatianoi. 338.

Nugas, causam tuam defendens, conte-
xuisti, acerbissimā querelam componehs,
dum diuinā eam sententiam vim habere
negas, quam sacerdotibus ad remittenda
hominibus peccata præbuit. Quod si hæc
minimè firma & valida est, omnes profe-
ctò incertæ atque infirmæ sunt, atque ina-
nis spes nostra est; quemadmodum tu
docuisti.